

jeg har begjært til nogle af vore Gesandtskabsopførte, navnlig til dem i de store Hovedstæder i Tydskland, skal jeg tillade mig at gjøre det høie Thing opmærksom paa, at jeg ikke derved har tilfigtet nogen Udvikelse eller Forstørrelse af disse Postier, men at det, hvorefter jeg har stræbt, blot er at bevare dem omtrent paa det samme Standpunkt, hvorpaa de hidtil have staaet, samt at gjøre det muligt for Gesandterne at leve paa en saadan Fod, som man har ment at burde fordre af dem. Jeg behøver i saa Henseende ikke at gjøre opmærksom paa den overordentlige Forøgelse i alle Priser paa Livsforbrødenheder, som har fundet Sted, og det er allerede blevet nævnt her, hvorledes Husleien er stegen saagodtsom paa alle Steder i Tydskland. Jeg tror virkelig, at jeg uden at gaa Sandheden for nær tør udtale, at vore Gesandter, navnlig paa de her omhandlede to Steder, virkelig ikke nu med denne Sum i Haanden ville kunne naae halvt saa langt, som de kunde naae dermed for, jeg vil ikke sige 20—30 Aar, da deres Gager bleve normerede, men blot for 10 Aar tilbage i Tiden. For at begrunde Nødvendigheden af det, jeg har forlangt, skal jeg tillade mig at gjøre nogle Meddelelser om, hvorledes andre Lande stille sig til dette Spørgsmaal. Der er ikke noget Land, uden at det — jeg vil her kun holde mig til Berlin — enten har forhøiet den Gage, som har været tillagt dets Gesandt der, eller i dette Dieblif unberhandler om en saadan Forhøielse med de vedkommende Kamre. De Tilstørrelser, jeg skal nævne, ere beregnede i Franks, og jeg vil da begynde med at sige, at det danske Gesandtskab i Berlin da kostede 44,000 Franks, medens Gesandten personlig havde 39,570 Franks i Gage. Naar jeg dernæst vil tage de Lande, som ligge os nærmest, nemlig Sverig og Norge, kostede deres Gesandtskab 56,000 Franks, medens Gesandten personlig havde 50,000 Franks, og heri er der endda Tale om en Forøgelse. Den belgiske Gesandt har 60,000 Franks, og det hele Gesandtskab koster 71,000 Franks. Den hollandske Gesandt har 58,000 Franks, og Gesandtskabet koster i det Hele 72,000 Franks. Den portugisiske Gesandt er aflagt med 35,000 Franks, og det hele Gesandtskab koster nu 41,000 Franks, hvilken Sum dog er foreslaaet forhøiet til 69,000 Franks. Jeg kunde nævne flere Lande, men skal indskrænke mig til endnu blot at nævne Italien, hvis Gesandt har 85,000 Franks, medens hele Gesandtskabet koster 110,000 Franks, samt Amerika, hvis Gesandt har 88,050 Franks, medens hele Gesandtskabet koster 127,377 Franks. Jeg skal naturligvis forbigaa de større Lande, med hvilke vi ikke kunne sammenlignes, tildels ogsaa fordi disse for det Meste ere repræsenterede ved Ambassadører, der selvfølgelig ere langt kostbarere. — Jeg skal gjøre opmærksom paa endnu et Punkt. For 10 Aar siden var Husleien i Berlin 1,500 pr. Thaler; for 6 Aar tilbage steg den til 2,700 Thaler, og nu i dette Dieblif

betaler Gesandten for en temmelig indskrænket Bopæl — saa indskrænket, som det kun nogenlunde er foreneligt med hans Stilling — og som ligger fjernt fra Byen, 3,300 Thaler, medens han endda ikke har Udset til at beholde den længere end til Oktober Flyttedag. Desuden er der andre Udgifter, f. Ex. til Sekretærer, som naturligvis ogsaa forøges med de stigende Priser, og som i dette Dieblif ere at beregne til 1,400 Thaler. — Hvad Wien angaar, gjælder om denne Post aldeles det Samme, som jeg her har sagt om Berlin; Posten er ikke der saa betydningsfuld, og Gagen og Tillægene ere jo ogsaa noget mindre, hvorfor min Begjæring om Forøgelse til den forholdsvis ogsaa er noget mindre. Jeg kan derfor i Genhold til, hvad jeg nu har udtalt, ikke Andet end beklage, at det erede Udvalg ikke har kunnet gaa ind paa de Propositioner, jeg har stillet for disse to Postier, og jeg maa fastholde den oprindelig af mig stillede Begjæring om 4,000 Rd. som Tilleg til Bordpenge for Gesandtskabet i Berlin og 2,000 Rd. ligeledes til Bordpenge for bestandig for Gesandten i Wien. — Hvad Sverig angaar, gaar min Begjæring kun ud paa at bevare Stillingen, som den er, og jeg sætter megen Pris paa at kunne gjøre Regning paa det erede Udvalgs Bistand i denne Anledning.

Sable: Naar et Medlem er meget forskjelligt i sin Opfattelse fra de Afskuelse, som de, der ellers ere hans Meningsfæller, udtale, saa vilde jeg anse det for meget urigtigt — for at bruge et gammelt dansk Udtryk — at stille dette under Stolen, og jeg vil derfor sige, at jeg i denne Sag er meget uenig med dem, der pleie at være mine Meningsfæller. Jeg er nemlig af den fulde Overbevisning, at om end de Personer, som have repræsenteret Danmark i Udlandet, ikke altid have været helbige — hvilket tildels har sin ganske simple Grund deri, at vi have levet i en Dvergangstid, hvor en tidligere Regjering og tidligere Grundsatninger ere bleve gjorte gjældende uden at være i fuld Overensstemmelse med den Tid, som man kunde have ønsket var bleven gjort gjældende efter Grundloven — saa maa det dog siges, at af saadanne Penge, som man giver hen til Skimmer og tilbels ogsaa til Noget, som tilsyneladende kan se ud som Glands og Pragt, kan man under den nuværende Tilstand i Europa ikke ret vel give Noget bedre ud, end hvad der anvendes til at fikke sig paa de fremragende Punkter i Europa en Repræsentant for Danmark, som kan optræde saaledes, som vi kunne ønske, at vore Mænd skulle optræde paa vore Begne. Det er efter min Mening vigtigt, at han ikke sættes i Stygge overfor de Andre; han maa følge den Maade, hvorpaa de Andre optræde. Det er muligt, at det ikke behager Afviklige at høre, at jeg udtaler denne Mening; men da jeg paa andre Punkter mener, at vi give unyttige Penge ud, saa